

La o cramă

Lorena Craia

la o cramă
un necunoscut rostogolea
un butoi cu melancolie
pe scările pe care urcă
și coboară
vița de vie
nobilă, albastră, obscenă

la intrare
doi copii de cerberi
sorbeau liniștiți măduva
unui pensionar adormit
obscen și nefericit

cu o liră am cumpărat
preșul galben tocit
și i-am cântat
i-am tot cântat
aplecat și-ndurerat
de mama fiului meu

moartă demult
căci de mult n-o mai știu
n-o mai văd
n-o mai vreau
în colțul patului meu fumuriu

28 iunie 2017, Constanța